

56. புறந்தொழாப் பத்து

(கட்டளைக்கலித்துறை)

ஸபண்: வியாழக்குறிஞ்சி (சௌராஷ்டிரம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

ஸ அவ்வினைக் கிவ்வினை - என்னும் தேவாரப் பண்.

Devaram

பொது (Sambandar)

அவ்வினைக் கிவ்வினை யாமென்று சொல்லு மஃதறிவீர்
உய்வினை நாடா திருப்பது முந்தமக் கூனமன்றே
கைவினை செய்தெம் பிரான்கழல் போற்றுதும் நாமடியோம்
செய்வினை வந்தெமைத் தீண்டப்பெ றாதிரு நீலகண்டம்.

கொடிமாடச் செங்குன்றாரில் சிவஞானச் செம்மலார், அடியார்களுடன்
தங்கியிருந்த காலத்துப் பனிக்காலம் வந்து விட்டது. அதனால் அடியார்கள் நளிர்
சுரத்தினால் வருந்தினார்கள். பிள்ளையாரிடம் விண்ணப்பம் செய்து கொண்டனர்.
`இந்த நளிர் சுரம் வருதல் இந்நாட்டிற்கு இயல்பாயினும் நமக்கு இந்தநோய்
எய்தப்பெறா. நீலகண்டமே எந்நாளும் அடியார் இடர்தீர்க்கும் அருந்துணை` என்று
எண்ணி `அவ்வினைக் கிவ்வினை` என்னும் திருப்பதிகத்தைத் தொடங்கி,
ஒவ்வொரு திருப்பாடல் இறுதியிலும் `செய்வினை தீண்டா திருநீல கண்டம்` என
ஆணைவைத்து அருளிச்செய்தார்கள். உடனே அடியார்களுக்கும்ட்டுமன்றி
அந்நாட்டிலேயே சுர நோய் தொலைந்தது.

Ramana Sannidhi Murai

541. கணமா யினும்பம் கருத்தால் ஒருங்கிக் கருதும்அவர்
எணலாம் எவைகளும் முற்றுறச் செய்யும் இயல்புடையாய்
துணரார் கடம்பணி தோளா விளங்கிச் சுடர்தரும் எண்
குணனா கியரம னாகுறு கேன்பிறர் கோயில்களே. 1
542. வேலா விறல்வெற்றி வீரா அடியர் வினைசிதைக்கும்
காலா அழகிய காமா கடிமனக் கண்களிப்ப
மேலா கியநல் விழாக்காண வேண்டின் விநோதமுறும்
கோலா கலரம னாகுறு கேன்பிறர் கோயில்களே. 2
543. பாசா டவியின் பரப்பெலாம் சுற்றிப் பதைபதைத்து
வேசா றுபாயம் தெரியாது வீவுறு வேற்குவினை
மாசா னதுதவிர் மார்க்கந் தெளிவுற வாய்மலர்ந்த
ஆசா ரியரம னாகுறு கேன்பிறர் ஆலயமே. 3
544. தெருவாய் அலைந்து திரியுநா யேனைத் தெருமரலால்
வருவா தனைஅற வாழ்விக்க எண்ணியம் மாயையினால்
வெருவா திருக்கும் விதம்உப தேசித்த வேதியநற்
குருவா கியரம னாகுறு கேன்பிறர் கோயில்களே. 4
545. தேவா மனித்தத் திருமேனி தாங்கித் திசைமுழுதும்
காவா யெனப்பலர் காதலித் தேத்திக் களைத்துநிற்ப
வாவாவென்று என்னை வருவித்துப் பேரின்ப வாழ்வளித்த
கோவா கியரம னாகுறு கேன்பிறர் கோயில்களே. 5
546. நிச்சார மாமிந் நிலையற்ற வாழ்க்கை நிலையினின்று
துச்சாரி யேனையுங் கைதூக்கி ஆண்டு தொழும்புகந்த
அச்சா அருட்கடல் அம்மா அகில சராசரங்கட்கு
அச்சா கியரம னாகுறு கேன்பிறர் ஆலயமே. 6
547. பணியாத இந்தப் பதகனை அந்தப் பரிசிழைத்த
தணியாத மாயத் தருக்குஇரண் டுந்தலை சாய்ந்தவியத்
திணியாத சிந்தைத் தியக்கமுந் தீர்வித்த தேவசிகா
மணியா கியரம னாமதி யேன்மற்றை மாதெய்வமே. 7
548. சூரே தடிந்து துலங்கும் கதிரொளி சூழ்நுதியால்
காரே அவிச்சை கடிந்தசெவ் வேல்வோங் கடரமனா
நேரே குருபர நின்னருள் வாய்ந்தஎன் நெஞ்சகத்தால்
தேரேன் சாதமிஃது உன்னையல் லால்பிற தெய்வங்களே. 8
549. உரனா கியதொரு தோட்டியின் ஐந்தாம் ஒறுத்தொளிரும்
வரமா முனிவர்க்கும் வாய்மை உணர்த்திய மாண்புடைநல்
அரனார் தமக்கும் அரும்குரு வாக அமைந்தகுரு
பரனா கியரம னாபர வேன்ஓர் பரதெய்வமே. 9

550. தேனா றிழியுந் திருவேங்க கடநின்று சிந்தைசெய்வார்
ஊனார் பிறவி யொழிக்கும் குணத்தால் உயர்உடைத்தாய்
வானோங்கு அருணை வரைவயிற் போந்தவா னோர்கள்பெரு
மானா கியரம னாமதி யேன்மற்றைத் தெய்வதமே. 10
திருச்சிற்றம்பலம்

ஒருங்கி-ஒன்றுபட்டு; துணர் ஆர்-பூங்கொத்து நிறைந்த; வேசாறு உபாயம்-ஆறுதல் பெறும் வழி.

நிச்சாரம்-சாரமில்லாத; துச்சாரி-துன்மார்க்கத்திற் செல்பவன், அச்சா-தந்தையே, தருக்கு இரண்டு-அகங்
கார மமகாரங்கள்; சூர்-சூரபதுமன்; கார் ஏய்-கருமை பொருந்திய; நுதி-நுனி; தோட்
டி-யானையை அடக்குதற்குரிய கருவி; “துரட்டி” என்பர்; அருணைவரை-அருணைசலம்